

Til nr. 2-3.

Af den nugældende bestemmelse vedrører stk. 1 og stk. 2 kirkeskatten (landskirkeskatten), som anordnes af kirkeministeren til dækning af de ved lønningsloven hjemlede udgifter, som ikke efter udtrykkelig bestemmelse dækkes på anden måde, medens stk. 3-7 indeholder de almindelige regler for ligning og opkrævning af kirkelige afgifter, herunder såvel kirkeskatten som de lokale kirkelige afgifter. Bestemmelsen foreslås af systematiske grunde delt i to, således at de almindelige regler for ligning og opkrævning af kirkelige afgifter optages i en særlig § 76 a.

Landskirkeskattebeløbet fastsættes efter de hidtil gældende bestemmelser af kirkeministeren i januar måned for det følgende regnskabsår (finansår) på grundlag af overslag, som indsendes af stiftsøvrighederne inden udgangen af det foregående kalenderår, jfr. § 81, stk. 3, og neden for ad nr. 7. Herefter fordeles landskirkeskattebeløbet mellem kommunerne på grundlag af de for kommunerne „ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt, hvorefter den personlige kommuneskat beregnes“ for det sidst afsluttede skatteår.

Kildeskatteordningen nødvendigvis, at kirkeskattebeløbets fastsættelse og fordelingen mellem kommunerne skal være foretaget inden den 1. oktober året før det pågældende regnskabsårs begyndelse. Endvidere medfører den ved kildeskatteloven hjemlede samtidighed mellem indkomst og beskættning og det forhold, at den endelige ligning for indkomståret først vil ske efter indkomstårets udløb, en ændring af det formelle kriterium, hvorefter landskirkeskatten fordeles mellem kommunerne.

Den foreslåede ændring af § 76, stk. 2, tilsligter at fastsætte fordelingsnormen således, at de senest opgjorte indtægter for kommunerne lægges til grund for fordelingen. Ændringen er væsentlig af formel betydning, da fordelingen efter nyordningen vil ske i forhold til indtægterne i samme kalenderår, som danner grundlag for den bestående ordning.

Det foreslås endvidere, at kommunernes indtægter skal opgøres uden hensyntagen til indkomster, som vedrører medlemmer af en valgmenighed. Bestemmelsen, der må ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 76 a, stk. 3, hvorefter der ved den kirkelige ligning bortses fra medlemmer af valgmenigheder, er begrundet i administrative (datatekniske) hensyn i forbindelse med kildeskattens gennemførelse og medfører ikke nogen ændring af valgmenighedsmedlemmernes stilling inden for folkekirken. En tilsvarende ordning er allerede lovfæstet for København og Frederiksberg ved § 92, stk. 4 og stk. 7. Den nugældende bestemmelse i

§ 76, stk. 5, hvorefter et medlem af en valgmenighed i de ham pålignede kirkelige afgifter kan fradrage bidraget til valgmenigheden for det pågældende tidsrum, medfører i øvrigt i almindelighed, at valgmenighedsmedlemmer faktisk ikke betaler kirkeskat, og at ændringen således hovedsagelig er af formel karakter. Det foreslås endvidere, at medlemmer af Skt. Petri tyske menighed ligestilles med valgmenighedsmedlemmer i henseende til betaling af kirkelige afgifter, jfr. herved også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8-9.

Til nr. 4-5.

Den foreslåede bestemmelse træder i stedet for bestemmelserne i § 76, stk. 3-7 og § 68, 2. pkt., jfr. bemærkningerne foran til nr. 1 og nr. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende ordning med følgende ændringer:

Medens det efter lovens hidtidige affattelse har været overladt til kommunalbestyrelserne i de kommuner, der omfatter flere sogne, sognedistrikter eller dele af sogne, at træffe afgørelse af, om de kirkelige afgifter skulle lignedes og opkræves for hvert sogn m. m. for sig eller for kommunen under ét, foreslås det fastsat, at ligningen og opkrævningen i alle tilfælde skal ske under et for kommunerne. Forslaget er begrundet i administrative hensyn, idet det under kildeskatteordningen næppe vil være muligt eller i hvert fald være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder at opkræve kirkelige afgifter på et varierende grundlag inden for samme kommune. Den foreslåede ordning svarer til ordningen i København og Frederiksberg kommuner, jfr. lovens § 92 og lov om kirkers bestyrelse m. m. (lovbekendtgørelse nr. 454 af 23. september 1947) § 15, stk. 1, og ordningen er så vidt vides i øvrigt også den almindeligt forekommende i kommunerne uden for København og Frederiksberg.

Om den foreslåede fritagelse af valgmenighedsmedlemmer og medlemmer af Skt. Petri tyske menighed for betaling af kirkelige afgifter henvises til de foran til nr. 3 anførte bemærkninger. Derimod er det tilsigtet, at ligningen skal omfatte alle andre medlemmer af folkekirken, uanset om de efter tidligere særordninger har været helt eller delvis fritaget herfra, jfr. herved også bemærkningerne til lovforslagets nr. 8-9. Herefter bortfalder den fritagelse for kirkelige afgifter, som ved kgl. resolutioner af 12. november 1900, 26. februar 1910 og 15. marts 1928 er meddelt medlemmer af døve-menighederne i henholdsvis København, Fredericia og Århus. Fritagelser var oprindelig indskrænket til særlige ydelser til lønning af præster og kirkebetjening under hensyn til, at disse udgifter for døve-menighedernes